

MONA DRUID

Napisy:

Rok. 60 n.e.

Legiony rzymskie podbijają Brytanie.

Ostatnim miejscem oporu są święte gaje na wyspie Mona,
gdzie szaleni Druidzi nawojują do wojny.

Scena I

Odcięta głowa kobiety na kamiennym ołtarzu spada, tocząc się po ziemi.

Krew obficie spływa po kamieniach i błocie.

Druid w otoczeniu wróżów, nagich kobiet z pochodniami i nagich, pomalowanych na niebieskie znaki celtyckich wojowników (*spazmatyczne wycie kobiet i pomruki wojów*), rozbebesza sierpem trupa i wyciąga flaki. Unosi je do góry w modlitewnym amoku i w zupełnej ciszy zaczyna wróżyć z wnętrzości rozgarniając je palcami na ołtarzu (*przebitki na księżyc, kruka i taflę wody, ogień oraz krew w błocie*).

Druid obwieszcza rozlanie się ognia powstania i wielkie zwycięstwa nad Rzymianami

(wrzask kobiet i wojów)

(przebitka na oczy sowy i ołtarz)

Druid intonuje śpiew dla boga Cromma Cruaich`a (czyli Głowa Skrwawiona).

Wszyscy ryczą Kromm!, Kromm!, Kromm!

Scena II

W tle trąby rzymskich legionów.

Do brzegu przybijają statki (same trzy dzioby, przody statków: ujęcie z trzech stron lewy prawy i od dołu).

Na brzegu jw. ryczą nadzy wojownicy celtyccy, potrząsają bronią, nagie dziewoje z pochodniami przebiegają między linie wojów, potrząsają włosami zachęcając do walki.

Na brzeg wychodzą legionieści (twarze, sztandary, tarcze, broń, caligi)

Druid ze wniesienia przeklina klątwą bogów szeregi rzymian (dym, ogień, błyskawice, deszcz).

Legiony formują szyk, tarcza w tarcze, jedna po drugiej wbija się obok w ziemię, na końcu orzeł i znak mieczem Swetoniusza Palulinusa do ataku.)

Scena III

Ucieczka wojów, rzeź pokonanych, mordy i gwałty, wycięcie świętych gajów, obalenie ołtarzy. Trąby rzymskie i znak orła na tle płomieni.

Scena IV

Druid Dalán, jego żona Dahud i trzy córki (6, 17 i 18 lat imiona: Brig, Branwen, Morrigan) uciekają z pożogi. Nad rzeką wyrzucają broń do wody (jak ofiara z Excalibura). Żona Dahud opatruje najmłodszą córkę Brig. Druid rozpacza, przeklinając bogów za porzucenie Brytanii.

Scena V

Rzymianie zakładają obóz. Do kwatery Swetoniusza Paulinusa przybywa goniec z wieścią, że Brytanię ogarnęło powstanie. Królowa Boudika! Legion IX wycięty w pień, cywile rzymscy są mordowani, a świątynia Klaudiusza legła w gruzach.

Swetoniusz wzywa centuriona Korneliusza. Ma zbudować fort i utrzymać wyspę Monę.

Sam Swetoniusz wydaje rozkaz do wymarszu na spotkanie armii Boudiki.

Scena VI

Druid Dalán, który chce zabić rodzinę i siebie, nagle zostaje powiadomiony przez zbiega z dzidą, że Brytania powstała.

Postanawia złożyć za pomyślność Boudiki ofiarę wdzięczności ze swej najmłodszej córki dla boga Taranisa przez spalenie jej na stosie ofiarnym.

Starsze córki płaczą, zawodząc, ale matka walczy o dziecko. Druid uderza ją pięścią krzycząc, że odmawiając bogom ofiary bezcześci jego powołanie.

Przywiązuje córkę do drzewa, podrzuca wokół jej nóg chrust i przykłada pochodnię, ale w tym momencie dzida zbiega przebija mu pierś. To małżonka kończy z Druidem i ratuje z płomieni dziecko.

Rodzina ucieka ze zbiegiem i chce przedostać się do Brytanii do Boudiki. Żona uprzednio przekonuje zbiega, że na Monie wszystkich wybili rzymianie i tylko u Boudiki znajdą schronienie.

Scena VII

Centurion Korneliusz po zbudowaniu i inspekcji fortu postanawia przeczesać wyspę w poszukiwaniu niedobitków i skarbów druidów.

Scena VIII

Rodzina zbiegów podczas ucieczki wpada na oddział Korneliusza. Zbieg ginie od miecza, a 3 kobiety padają ofiarą zbiorowego gwałtu.

Po wszystkim Korneliusz przykłada pugio do najmłodszej Brig (tej nie gwałcił nikt bo miała ledwie 6 lat) i grozi matce, że poderżnie małej gardło jak nie wyjawí gdzie są skarby Druidów.

Matka tłumaczy klęcząc u stóp oprawcy, że skarb druidów został oddany bogom przez utopienie ich w jeziorze.

Centurion nakazuje wymarsz do jeziora. Tam trzymając dziecko każe 3 kobietom nurkować i wydobywać skarb.

Po wydobyciu skarbów, Centurion zabija dziecko (podrzyna gardło, a kobiety każe utopić. Matka przed śmiercią rzuca klątwę na rzymian.

Jedna z córek Morrigan ucieka wpław, bowiem topiący ją legionista Marcellus czyni to niechętnie i niewprawnie.)

Scena IX

Korneliusz wraca do fortu, ale obóz jest spalony i pusty. Broń i zbroje legionistów leżą porzrzucone jak przez huragan. Nie ma jednak ani śladu ciał.

Scena X

Morrigan, która uciekła (scena VIII), przebiera się w strój driuda (ściąga ciuchy z martwego ojca), odprawia obrzędy, magiczne tańce (*przebitki na księżyc, kruka i taflę wody, ogień oraz krew w błocie* jak z Sceny I). Następnie na ofiarnym stosie składa się samą jako ofiara dla boga Taranisa na przekleństwo rzymian.

Scena XI

Zjawia zaczyna wykańczać legionistów, jednego po drugim.

Kiedy zostaje sam centurion Korneliusz i legionista Marcellus, pierwszego dopada płonąca strzała z chmury dymu, ale drugiego furia wiatru odbiega na widok krzyżaka na piersi.

Zostaje chrześcijanin bo pogański demon nie może go tknąć.

<https://www.youtube.com/watch?v=poJXSZZ-bmE>

Gaius, Decymus, Tytus, Sextus, Marcus, Gneius, Sewerus, Lucius, Manius,